

L'AIGUA SOSPIRA, MARE

(sense títol)

L'aigua sospira, Mare,
en el jardí secret,
closa a la flor de cendra
d'aquesta alba que es perd.

La nit sola, gravada
Des del buit fins l'ocell:
si l'àngel es fa terra
es pollen les arrels.

Naixia d'una altra alba,
els pètals vans oferts:
el vent era la rosa
que en la paraula em venç.

Només el cant, la pluja
estreta de turment
en la creixença nova
del vell jardí defès.